El Girona sap el camí

El conjunt blanc-i-vermell necessita sumar el màxim de punts en aquestes últimes 10 jornades per classificar-se pel «play-off»

El Girona sap el camí

GIRONA | MARC BRUGUÉS

Ho deia Luis Aragonés ja fa una colla d'anys: «les lligues es decideixen en les 10 últimes jornades». L'entrenador madrileny tenia clar que el darrer tram dels campionats servia per definir les classificacions i col·locar cadascú on es mereix. Tot seguint la filosofia del Sabio de Hortaleza, Pablo Machín era reticent a dir obertament la paraula play-off. El tècnic sorià parlava «d'ambició» i de «quedar el més amunt possible». Diumenge, després d'arribar als 45 punts i amb només 10 jornades per disputar-se, el de Gómara ja no va poder dissimular més i va dir ben clar: «El nostre primer objectiu, la permanència, està gairebé encarrilat. Ara hem d'anar a totes per tenir un al·licient fins a l'última temporada i lluitar pel ser al play-off».

El rentat de cara que ha experimentat l'equip d'ençà del canvi d'any ha estat radical. Tant és així que amb poc més de tres mesos, el Girona ha passat d'evitar caure en descens abans de Nadal gràcies a un gol al descompte de Kiko Olivas a Mallorca a situar-se a només 3 punts del play-off a 10 jornades per al final. El canvi de tònica en els resultats ha dut l'equip a una dinàmica positiva que l'ha situat entre el grup de 14 equips que lluita per l'ascens. Arribats a aquest punt, el Girona encetarà dissabte a Lugo el darrer i més decisiu bloc de partits que definiran si hi ha premi final o no. Les càbales i els càlculs sovint serveixen de ben poc però sí que poden ser útils per visualitzar cap on pot derivar l'aferrissada lluita per entrar al play-off. En les darreres temporades la darrera plaça de promoció s'ha mogut entre els 61 i 65 punts. Això voldria dir que si els números segueixen l'estadística històrica, el Girona hauria de sumar-ne entre 16 i 20 més, com a mínim per garantir-se un dels llocs de privilegi.

En aquest sentit, els números del Girona en aquestes anteriors 7 temporades a la categoria de plata servirien en part a l'actual equip de Machín. De fet, els esprints finals de les darreres quatre temporades podrien valer-li al conjunt blanc-i-vermell per a colar-se al play-off. Els números del curs passat van ser brillants, aconseguint 23 punts dels 30 possibles per arribar als 82 finals que, en condicions normals, gairebé sempre hauria suposat l'ascens directe. El fet de tenir el Betis jugant una altra Lliga i que l'Sporting aguantés el ritme fins al final, va perjudicar els de Machín. El tècnic sorià ja va protagonitzar un altre tram final excel·lent ara fa dues campanyes. Aleshores, Machín s'havia fet càrrec d'un Girona enfonsat en l'últim lloc de la taula que caminava sense remei al descens. Tot i això, el 18 punts aconseguits en les últimes 10 jornades (s'hi havia arribat amb 33, a 6 de la permanència) van servir per fer el miracle i salvar un equip a qui tothom donava per mort des de feia molts

mesos.

També podrien ser bons els 17 punts que va sumar el Girona el curs 12-13. Els de Rubi van arribar llançats (54 punts) a les 10 últimes jornades, a només 2 de l'ascens directe que marcava l'Alcorcón (56). Tot i això, les derrotes contra el Xerez (2-4) i el Vila-real (4-1) van acabar amb les possiblitats de pujar directe i van relegar el Girona al play-off. Probablement també servirien els 22 punts que va sumar el Girona de Javi Salamero la 11-12. Aquell Girona, que havia passat abans per les mans d´Agné i Uribe, a manca de 10 jornades era 20è amb 27 punts a 6 de la salvació. La gran remuntada de l'equip amb Salamero i el descens del Vila-real B, arrossegat pel del primer equip, va fer que el Girona se salvés tranquil·lament amb 49 punts.

En canvi, de ben segur que no s'arribarà gaire lluny si es repeteix el bagatge de punts de les tres primeres temporades a Segona A després del retorn del 2008. En el primer any (08-09), i quan el Girona entrava a les 10 últimes jornades amb 42 punts i 10 de marge respecte al descens, l'equip va acabar la benzina de cop. Cinc derrotes seguides van costari el cap a Agné i van acostar massa un descens que gràcies a l'aparició de Gerard López a Castelló (1-2) i contra el Nàstic (2-1) s'esfumaria. Els set punts sumats aquell curs són el balanç més fluix dels darrers anys.

El curs següent, el Girona de Narcís Julià també va experimentar una davallada semblant. L'equip arribava a la jornada 33 amb 43 punts, amb 8 d'avantatge sobre el descens i a només 9 de l'ascens directe. Tot i això, un seguit de derrotes i veure's salvats després de guanyar a Las Palmas (0-1) va fer que el Girona s'ho jugués a vida o mort amb el Múrcia en la darrera jornada. Va sortir cara gràcies al penal de Kiko Ratón i els 9 punts sumats van servir per salvar la categoria. Finalment, la campanya 10-11, el conjunt d'Agné encarava el tram final a només 2 punts del play-off que marcava el Cartagena. Tot i això, alguns empats i la derrota a Cartagena, amb protagonisme destacat per a l'àrbitre de l'últim Barça-Madrid, Hernández Hernández, que va expulsar Migue, Peragón, Serra i Despotovic, van posar fi a la il·lusió.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/05/girona-cami/776088.html?utm_source=rss